

Ohnisko

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

Boh je väčší...

2.Paral. 20, 1-30

Judský kráľ, Jozafat, je známa postava Starej zmluvy. Biblia nám zjavuje, že to bol dobrý kráľ. Zveľadil svoje kráľovstvo, zaviedol spravodlivé súdnicstvo, skazil modloslužbu a robil to, čo je spravodlivé v očiach Hospodínových. Ale našli sa u neho aj nedostatky. Povedali by sme, že bol človek ako my. Táto kapitola nám ukazuje na určitú časť Jozafatovho života. Bol postavený pred veľký problém, pretože jeho kráľovstvo čelilo náporu veľkého vojska. Vlastne bolo omnoho väčšie ako to jeho.

Určite sme i my už čelili v živote situáciám, ktoré boli pre nás príliš veľké a neprekonateľné. Je dobré si uvedomiť svoje možnosti, ale vďaka Bohu, že Ho máme. Jozafat nezabudol, komu slúži a vyhlasuje pôst pre celé Judsko, zhromažďuje ľud a spoločne hľadajú Boha. Ako dlho? Zotrvávajú v modlitbe, až kým neprichádza Duch Svätý /14/. Nevyhradzuje Bohu žiadny konkrétny čas a nehovorí „Pane, my už teraz musíme ísť“. Duch Svätý je odpoveď na tvoj problém. On prichádza, keď na Neho očakávame v modlitbe, chvále a uctievaní. Zvlášť ne, že Duch Svätý nezostúpil na

Jozafata, ale na kňaza, ktorý bol ustanovený k chvále. Chvála je kľúčom pre uvoľnenie Svätého Ducha. Duch Svätý priniesol celú stratégiu, ako poraziť tohto veľkého nepriateľa. Verím, že toto je práca Božia. Priniesť svetlo, ukázať smer a dať víťazstvo svojmu ľudu.

Keď ľud prijal slovo od Pána, na radu prišla chvála. Chválili Ho veľkým hlasom, náramne /19/. Nie tichá chvála. Naš Boh je hodný, aby sme Ho chválili z celej našej sily. Poslušnosť a viera v Slovo, ktoré Boh poslal, priniesla víťazstvo a ľud Judska tri dni bral korisť. Bolo jej také množstvo, že ju nemohli uniesť /25/. Dovoľ, aby som ti povedal, že je tu niekto väčší ako Jozafat. Jeho meno je JEŽIŠ. On za tri dni vybojoval to najväčšie víťazstvo a chcem ňa pozvať, aby si prišiel a nabral z tej „koristi“, ktorú nám Ježiš vydobyl. Boh má pre teba toľko požehnaní, že to ani neunesieš. Ak si už nabral, pozývam ňa do štvrtého dňa, do doliny dobrorečenia – Emek-berácha /26/. Určite máme za čo dobrorečiť Bohu. Zotrvaj v tomto údolí, pretože trvá až do tohto dňa.

Ján Tagaj

Biskupov denník

Strach

Práve som sa vrátil zo Spojených štátov. Tam strach ešte vždy neustáva, obchádza všetko a s ním aj konkrétna predstava nepriateľa. Ozýva sa volanie po lepších opatreniach, rozšírení obrany, po krajných metódach ako dostať priznanie od zajatých... Volania po kvalitnejšom obrnení proti ilegálnym prisťahovalcom z Mexika, po vojenskom zásahu v Iráne atď. Aj vo Švajčiarsku pri poslednom referende prehlušil strach zo zneužívania azylu spomienku na veľkú humanitárnu tradíciu tejto krajiny. Strach vedie k zvyšovaniu potreby istoty.

No nechýba nám skôr viac „bázeň pred Hospodinom, ktorá je počiatkom múdrosti“? Nie v zmysle strachu ohrozujúceho či zahanbujúceho strachu, skôr v zmysle pôvodnej biblickej bázne Božej? Bázne, ktorá v našom živote stanovuje priority?

Bázeň pred Hospodinom je počiatkom múdrosti. Oslobodzuje nás od ustráchnutých skratových reakcií a umožňuje práve naopak – naše akcie plné nádeje. Takáto bázeň stavia život na dôvere v Boha namiesto neustáleho strachu z ohrozovania.

Bázeň pred Hospodinom vedie aj k bázní k životu, pretože Boh je tvorcom všetkého živého. Bázeň k životu kladie hranice ľudskej moci a koriguje obraz nepriateľa. Ak by práve takáto bázeň bola základom ľudského života, tak by v USA za dodržiavanie Ženevských konvencií o vojnových zajatcoch hlasovalo viac než len 5 % obyvateľstva. A potom by aj Švajčiarsko vyznávalo, že Boh prisluguje právo sirote i vdove, miluje cudzinca a dáva mu chlieb i odev (viď. 5.M 10/18). Prial by som si menej strachu a viac bázne Božej.

Patrick Streiff, biskup
prel.filip

Z o b s a h u

str. 2 Na chvíľku do Guatemaly
str. 3 Deň v Božej škole
str. 4 Miška o Biblii v Braillovom písme

str. 5 Vymenený kufor
str. 6 Komunikácia v černošskej hudbe
str. 7 Čo sa konalo v Porte

Otec náš, ktorý si v nebesiach...

Keď sa povie „otec“, každému z nás sa vynorí v mysli iný obraz. Niekomu obraz milujúceho, zhovievavého človeka, inému obraz človeka, ktorý nikdy nie je doma, inému zasa človek, ktorý je plný optimizmu a chuti do života, ďalšiemu obraz človeka prísneho, ktorý sa sotva usmeje atď.

Je už dávno známe, že svoj obraz o Bohu ako otcovi máme silne ovplyvnený tým, ako sme vnímali a zažili vlastného otca. Preto musíme často krátko svoj pohľad na Boha poopravovať podľa pravdy a dávať pozor, aby sme neprenášali a nepripisovali Bohu vlastnosti, ktoré Mu nepatria.

Aký je náš Otec, ktorý je v nebesiach? V Písme máme veľa obrazov a veľa vlastností, ktoré by sme tu mohli menovať, preto aj to, čo tu budeme písať nie je kompletný obraz. Tieto články sú len krátkymi zamysleniami a úvahami, nie podrobnými výkladmi, tak prosím, aby ste to tak aj brali. Zmienim sa o obraze otca, ktorý nám podáva dobre známe podobienstvo o márnratnom synovi (Lukáš 15,11-32).

1. Boh ako Otec, ktorý púšťa svojho syna. Nedrží ho nasilu. Nie, že by ho nechcel doma, blízko seba, ale je si vedomý, že vynútená láska nie je láska. Otec, ktorý túži po dobrovoľnej láske svojho syna. Preto nemaniipuluje, nevyčíta, nenúti, ale púšťa. Pán hovorí aj Izraelcom: „Lásku chcem a nie obeť“ Ozeáš 6,6. Boh túži po vzťahu lásky a nie vonkajšej poslušnosti. Verím, že aj otec v danom podobenstve sa snažil rozprávať so svojím synom a možno ho určitým spôsobom odhovoriť od toho, prečo sa rozhodol. Ale nakoniec ho z lásky nechal ísť.

2. Boh, ako Otec, ktorý ide oproti. V príbehu vidíme otca, ktorý beží oproti svojmu synovi, keď ho v diaľke zbadá. Ani nečaká, kým syn príde za ním. Určitým spôsobom mu aj „uľahčuje“ návrat. Nečaká s prekríženými rukami, kým sa jeho syn dotmáca k nemu, ale rozbieha sa oproti. „V tom je láska, nie že by sme my boli milovali Boha, ale že On miloval nás...“ 1. Ján 4,10. Pán prvý išiel za nami, aby sme mohli prísť k Nemu.

3. Boh ako Otec, ktorý nezatrpkol. Napriek všetkej hanbe, ktorú mu svojím životom jeho syn spôsobil, otec nezatrpkol a neprivilal svojho syna s postojom: „No však počkaj, ja ti to teraz spočítam! Teraz uvidíš! Toto ti len tak neprejde!“ Vôbec nie. Otec vidí hlboké pokánie v srdci svojho syna a prijíma ho s láskou späť. Podobenstvo nám hovorí, že otec pribehol, „...padol mu okolo krku a vybozkával ho“ Lukáš 15,20. Nehanbí sa za neho, nechce mu všetko „spočítať“, ale odpúšťa, raduje sa a prijíma. Dáva mu nové šaty, prsteň na ruku a pripravuje veľkú hosťinu.

Aké krásne, že náš Otec, ktorý je v nebesiach... má takúto lásku k nám.

Viera Hroncová

Ora et labora - modli sa a pracuj!

Pravidlo svätého Benedikta vypovedá niečo dôležité. Máme sa modliť a pracovať. Samotnou modlitbou svet nezmeníme. Samotnou prácou tiež nie. Ozrejmilo sa mi to na príklade.

Dvaja malí chlapci sa hrali v byte. Pomaly sa stmievalo. Jeden išiel do kúpeľne. Nič nevidel. Chcel začať. Nedosiahol však na vypínač, bol malý. Tak sa modlil: „Milý Bože, zažni mi svetlo!“ Nič sa nestalo. Prišiel brat a smial sa: „Vidíš, Boh ti nezažne.“ On sa však modlil ďalej: „Milý Bože, zažni mi svetlo!“ Napokon sa nahneval a zvolal: „Milý Bože, tak už konečne zažni, inak si budem musieť priniesť stoličku!“ Modlitba zjavne nie je recept na našu lenivosť. Zostáva otázka: Kedy sa mám modliť, kedy pracovať? Túto otázku si musí zodpovedať každý sám za seba.

z nemč. MZ

Na chvíľku do Guatemaly?

(2. časť)

Keď ju budete hľadať na mape, hľadajte v Amerike. Nie však južnej, ale strednej, hneď pod Mexikom. Na fotografii môžete vidieť národnú modro-bielu vlajku Guatemaly v strede so znakom, na ktorom sa nachádza ich národný vták tzv. Quetzal (čítaj „kecal“) – viď foto. Tento vták je výrazný najmä svojím chvostom, ktorý dosahuje niekedy dĺžku až 80 cm. Podstatná vlastnosť tohto vtáka je, že neprežije v zajatí a preto je pre Guatemalčanov symbolom slobody. Po tomto vtákoví dostala názov aj ich mena - quetzal. 1 quetzal = cca 4,- Sk.

Hlavným mestom Guatemaly je Guatemala City, kde žije cca 1,3 mil. obyvateľov. Celkovo v Guatemale žije takmer 11 miliónov ľudí a krajina sa rozprestiera na rozlohe cca 109 tisíc km². Guatemala bola španielskou kolóniou (nezávislosť získali v roku 1839), preto úradným jazykom je španielčina. Avšak najmä na vidieku môžete mať problém dohovoriť sa, keďže väčšina obyvateľstva ešte stále používa svoj dialekt, ktorý sa španielčine nepodobá takmer vôbec.

Guatemala je časťou kolískej mayskej civilizácie a ešte stále 60% obyvateľov sú Indiáni. Zaujímavé však je, že čo sa týka náboženstva, až 99% ľudí sa hlási ku kresťanstvu, z toho 80% katolíckemu.

Aj z toho dôvodu môžete vidieť na čelných sklách autobusov, alebo vo vnútri nápisy ako „Pane, veď ma!“ , „Ježiš je môj priateľ“ , „Boh kraľuje.“ a podobne. Dokonca aj názvy niektorých obchodov, hoci mnohokrát tovar, ktorý sa tam predáva, nemá s kresťanstvom nič spoločné, znejú „Adonaj“ – hebrejsky Pán Hospodin a pod.

Je to však krajina, ktorá sa borí s chudobou, nezamestnanosťou a z toho vyplývajúcou veľkou úmrtnosťou detí (dosahuje až 58%), problémami s alkoholizmom a pod.

Čo sa týka prírody, je to nádherná krajina. Stále zelená a vzhľadom na to, že väčšina ľudí pestuje kukuricu, tak sme ju nazvali „kukuričnou“. Plná sopiek (37), z toho mnohé ešte aktívne. Trpí však zemetraseniami a hurikánmi.

A hurikán má veľa spoločného s tým, prečo sme sa vlastne do tejto zvláštnej i krásnej krajiny dostali aj my. Ale to až v budúcom čísle. Tak „do čítania“...

Božia láska

Hospodin je tvojím štítom
Hospodin je oporou
Nikoho sa nebudeš báť
Keď prídu na teba skúšky snád'

On silu rozdáva, odvahu i smelosť
Hospodin je stále s tebou
Pokiaľ na Neho nezabudneš

Prichádza za tebou v pravý čas
Občerstvuje tvoju dušu
Vedie ťa po svojich pažitiah
Lebo vie, čo potrebuješ

Pozná ťa veľmi dokonale
On prvý ťa miloval.
Ešte si o tom ani nevedel
Svojho Syna obetoval

Poslal Ho na kríž
Z veľkej lásky ku tebe
Neostal však v hrobe ležať
Ale víťazstvo dokončil vzkriesením

Boží hlas ťa stále volá
Nestoj preto, ale choď
Svojho Pána stále chváľ
A Jeho hlas počúvaj

Ježiš dá aj milosť tebe
Vo všetkom ťa požehná
Iba konaj Božiu vôľu
A pocítiš lásku JEHO

Mária Štrefeková - Čizmaríková

Nebolo to ani tak dávno. Pred niekoľkými dňami som sa modlila: Pane môj, pomôž mi žiť viac uvedomele. Ukáž mi veci, ktoré sa mi stávajú každý deň a ja si ich ani nevšímam. Otvor mi, prosím, oči, nech vidím svet a svoj život Tvojimi očami. Nie, milá čitateľka, táto lekcia v Božej škole nebola o modlitbe, ale o niečom, k čomu nás Božie slovo vyzýva, často o tom hovoríme, ale vo všedných dňoch často aj zabúdame.

Bol to deň, ako každý iný. Ráno sme vstali, manžel a dcéru som vyprevadila, čo-to ešte spravila v byte a potom sa venovala synovi. V rannej modlitbe, či v tej pred jedlom som ďakovala Bohu za Jeho starostlivosť a blízkosť, za Jeho lásku a obeť, a zároveň som Ho prosila o ochranu pre manžela a dcérku. Neskôr som si telefonovala s kamarátkou a v mysli som opäť ďakovala za ňu, za to, že ju mám, aj keď tak ďaleko. Tak by to malo byť? Asi áno. Ale predtým, než by som sa potľapkala po chrbte, že som zvládla lekciiu ďakovania a vďačnosti, Pán mi prichystal ďalšie učivo...

Človek od prírody chce vždy niečo viac, túži po pohodlí. Nejde o veľké bohatstvo, ale o dôstojný život, pekné bývanie a dopriať deťom to najlepšie. Nie vždy sa to darí dosiahnuť a nás to pochopiteľne trápi. Často však zabúdame na to, že Boh nám dáva všetko, čo potrebujeme, ba aj viac. Mne to v ten deň – ako som ho o to aj prosila – ukázal jasne v dvoch situáciách. Pri poobedňajšej káve som pozerala dokumentárny program o ľuďoch, ktorí žijú na minime, ako prežívajú a ako sa musia boriť každý deň o holé prežitie. Žijú okolo nás a už si ich, žiaľ, ani nevšímame. Keď som sa bližšie pozrela na ich osudy, veľmi som sa zahanbila. Zabudla som byť vďačná Bohu za to, čo mám. Nebeský Otec mi pripomenul, že nestačí za tieto veci ďakovať slovami; na čom skutočne záleží, je postoj srdca. A hlboko v srdci sa mi neskrývala bezvýhradná vďačnosť. Bola som ustarostená kvôli sandálom pre dcérku, kvôli ceste, ktorá nás čakala, kvôli oslave narodenín, ktoré mám pripraviť... Ale to všetko je Božím darom, a mne sa konečne otvorili oči. Zahanbene a pokorne som Bohu zo srdca ďakovala za veci „samozrejmé“ a „každodenné“.

Druhá lekcia nasledovala o niekoľko hodín neskôr. V našej štvrti žije jedna žena, ktorá vychováva svoje deti sama. Dennodenne ju stretávam na ceste zo škôlky. V ten deň sme sa poobede opäť stretli a dali sa do reči. Boli krásne vyobliekaní. Porozprávala mi, že idú na prechádzku do centra, dať si zmrzlinu a popozerať sa v meste. Ja som v centre nebola už dávno, tak som jej v kútiku duše aj trochu závidela. Rozprávali sme sa o deťoch, ako sa majú a ako to s nimi zvláda, keď mi zrazu povedala: „Ale vy aspoň máte muža, ktorý večer príde. Aj keď neskoro a unavené, ale príde. Môj muž však zomrel.“ V tom momente som pochopila, že mi Boh opäť odpovedá na modlitbu a ukazuje mi, aký obrovský dar mi dal v manželovi. Jeho som možno tiež brala ako „samozrejmú súčasť života“ a zabudla byť vďačná za náš vzťah a za každú spolu strávenú minútu.

Ten deň bol pre mňa poučný. Vďaka Pánu Ježišovi za to, že je v mojom živote prítomný a za Jeho odpovede na moje modlitby. Verím, že mnohí z nás žijú príliš rýchlo, v strese. Mnohé moje sestry musia každý deň obstať v práci, v starostlivosti o deti a takisto aj v manželstve. V tom všetkom zhone však nezabúdajme na Pána Ježiša, ktorý jediný môže dať silu a lásku

k zvládnutiu všedných dní – venujme mu viac času práve vtedy, keď sme najviac zaneprázdnení, pretože hlboko zakorenení v ňom vidíme veci, situácie a problémy v celkom inej perspektíve. Verím, že môj deň v Božej škole nebol posledný a naďalej ma bude viesť k hlbšiemu poznávaniu svojej perspektívy a nekonečnej добрôte.

A to prajem aj tebe, milá sestra!

Gabriella Kopas

Rozhovor s nevidiacou Miškou

Michaela (volajú ju Miša alebo Miška) je zrakovo postihnuté 17-ročné dievča.

S rodičmi navštevuje zbor v Trnave. Má rada Pána Ježiša a Božím dieťaťom je 5 rokov.

Odkedy máš Bibliu v Braillovom písme?

Iba dva mesiace. Dlho sa to vybavovalo. Biblia je dosť drahá.

Aké časti Biblie máš?

Žalmy a evanjeliá. Som veľmi rada, že mám Božie Slovo, lebo keď príde skúška, Božie slovo ma posilní a pomôže mi zvíťaziť.

Dovtedy si ako čítala Bibliu?

Čítala som iba ranné chvíľky (heslá), ktoré mi posielala sestra Červeňáková z Prahy.

Z Biblie mi čítala mama, alebo som počúvala kázne nahrané na kazety.

Čo rada robíš vo voľnom čase?

Počúvam chvály, čítam Bibliu, píšem na stroji romány, svoje príbehy a dopisujem si so sestrou Červeňákovou.

Chceš niečo odkázať tínejdžerkám?

Tínejdžerky sa zaoberajú sebou a ja tiež. Veľmi dávam pozor nielen na svoju tvár, ale aj vlasy a dokonca som háklivá aj na prsty. Nedávno som počula v zhromaždení v Sládkovičove, že nás Boh stvoril na svoj obraz a všetci sme krásni. Tak teda dobre, som krásna, prečo nie?

Niečo na záver?

Keďže rada rozprávam, nadiktovala som mojej mame svedectvo (osobnú svednosť). Pošle vám ho do redakcie, takže v niektorom ďalšom čísle sa môžu čitatelia dozvedieť viac o mojom hľadaní Boha.

Tešíme sa na tvoj príbeh a ďakujeme za rozhovor.

mibel

MIC

15. augusta sme organizovali v Strážskom evanjelizáciu a koncert hip-hopovej skupiny z Juhoafrickej republiky MIC a tanečnej skupiny Factory Dance Company z Nemecka. Strážske je malé mestečko a keďže sa akcia konala v utorok, nečakali sme veľkú účasť. No boli sme veľmi povzbudení, keď sa sála pre 300 ľudí začala rýchlo plniť.

Pred koncertom sme zažili šok, keď sme zistili, že nám nejde ozvučenie. Večer pred koncertom sme nemali tušenie, čo budeme robiť. Potom zrazu prišlo riešenie, Peter Vaľo volal na posledné číslo, ktoré mal a tam sa ozval človek, ochotný nám všetko požičať a ešte k tomu bol priamo zo Strážskeho.

V Strážskom chceme aj ďalej pokračovať zvesťovaním evanjelia. Od 13. septembra budeme pravidelne

robiť kluby v prenajatých priestoroch.

Robo

Úsmev, prosím ☺

Farár spovedá mladé dievča: „A iné hriechy už nemáte, milé dieťa?“

Slečna odpovedá nesmelou: „No, snáď iba to, že sa každé ráno obzerám v zrkadle, aká som pekná.“

Farár mávne rukou a hovorí: „Ale to nie je hriech, milé dieťa, to je omyl!“

Malý Luky ide prvýkrát so svojím kamarátom Jimmym do kostola. Keď pastor povstane k modlitbám, položí si hodinky na kazateľnicu.

Luky zašepká: „Čo to znamená?“

Jimmy odpovie: „Nanešťastie ... nič.“

VYMENENÝ KUFOR

(životný príbeh)

Niekoľko mesiacov po narodení (rok 1926) veľmi ochorela. Pán Boh ju však zachránil. Keď mala deväť rokov, povedal jej jeden 20-ročný mladík: „Betuška, ty budeš moja nevesta.“ Ona na to: „Nežartujete so mnou!“ a cumľala si prst. V roku 1943 bola svadba. Keď raz cez vojnu cestovala vlakom, vymenili jej kufor. V tom vymenenom bola Biblia. Ako na to všetko spomína Alžbeta Bučanová?

Smutný som ja mala v mladosti život. Ani nie rok po svadbe, to bolo v 1944 roku, musel ísť muž do Ruska na vojnu. Ja som slúžila v Budapešti u jednej nemeckej rodiny. Keď prišli Nemci, museli sme dva týždne kopať zákopy. Pri -20 stupňovej zime sme počuli iba: „Schnell, schnell!“ Nevládala som rýľ zapichnúť do zeme. Veľmi som tam prechladla. Mala som iba jedny topánky.

Ako to bolo s tým vymeneným kufrom?

Keď som raz na Vianoce cestovala domov, vo vlaku mi vymenili kufor (patril mojej domácej pani). Mala som v ňom celý svoj majetok, lebo bola vojna a všetci sme boli veľmi chudobní. V tom vymenenom som našla Bibliu. Nikdy predtým som Bibliu nemala. Začala som ju čítať.

V detstve ste veľmi ochoreli...

Mala som deväť mesiacov, keď som veľmi ochorela. Moja stará mama prišla a povedala mojej mame, aby pripravovali veci na pohreb, lebo že zomriem. Nezomrela som však ja, ale ona.

Kde ste uverili v Pána Ježiša?

V roku 1947 sme sa presídlili z Maďarska na Slovensko, do Senca. Tam sme chodili do evanjelického kostola. Mama bola katolíčka, otec reformovaný. Keď som sa vydala, prestúpila som k evanjelikom. Po niekoľkých rokoch ma zavolať na krst na Lehotu spolužiačka z Maďarska, Anka Lachová. Muž nechcel ísť, tak som išla sama. Po návrate som začala do zhromaždenia chodiť pravidelne. Vtedy sa veriaci stretávali po domoch. V Pána Ježiša som uverila v roku 1955 a o rok, 7. augusta 1956 som bola naplnená Duchom Svätým. Odvtedy sa mi snívalo veľa Božích snov.

Zmenilo sa niečo v rodine po vašom obrátení?

Keď som uverila, povedala som svojmu neveriacemu mužovi: „V tomto dome viac nijaké oslavy nebudú!“ Predtým sme robili na narodeniny a meniny veľké oslavy. Hneval sa, chcel sa za to dať aj rozviesť, ale neskôr si to rozmyslel.

A čo vaša rodina, okolie?

No, muž sa veľmi hneval, že som chodila do zhromaždenia.

Pán farár a pani farárka mi povedali: „Nemysleli sme si, že nás opustíte po toľkých rokoch.“

Niektorí povedali: Čo chce táto Betka? Už bola katolíčka, už bola aj evanjelička a teraz, čo chce byť: „veríca“?

Neskôr ste cestovali do Serede. Prečo?

Niektorí Senčania začali chodiť do zboru v Bratislave a iní do Serede. Vtedy nebol v Senci zbor. Ja som cestovala autobusom. Väčšinou som stála na schodoch, lebo taký plný býval v nedeľu autobus. Trvalo to do roku 1992, potom som sa presťahovala do Serede, kde býva dcéra Elenka Tajová.

Váš muž nebol obrátený?

Nebol, ale neskôr občas išiel do Serede do zhromaždenia. Raz mu 5-ročný vnuk Miško povedal: „Dedko, ty potrebuješ živú vodu.“ Krátko pred jeho smrťou som mu v nemocnici povedala, že sa za neho modlím a trochu sme hovorili o viere v Boha. Keď zomrel, dostala som doma od Boha slovo z Iz 9, 2: „Lud, ktorý chodil vo tme, uzrie veľiké svetlo a nad tými, ktorí bývali v zemi tône smrti, zaskveje sa svetlo.“

Počuli sme, že keď ste asi pred rokom - dvomi spadli, nechceli ste ísť k lekárovi.

No, vraj som bola poriadne doudieraná. Povedala som dcére aj vnučke: Netreba reptáť. Ja sa nespolieham ani na vás, ani na seba. Dúfať v seba, to je pýcha. Ja sa spolieham na Pána Ježiša. On je dobrý a vie o nás všetko. Nech je požehnané jeho meno.

Ktorý verš z Biblie máte najradšej?

Ja nemám výber, všetky mám veľmi rada. Teším sa s mojím Pánom, že nás miluje, že trpel za nás. A keď ostaneme verní až do konca, tak nás zoberie k sebe do neba.

Ďakujeme za rozhovor.

redakcia

Alžbeta Bučanová zo Serede sa v novembri dožíva krásnych 80. rokov. Milá sestra, blahoželáme Vám a prajeme stále Božiu prítomnosť.

KOMUNIKÁCIA V ČERNOŠSKEJ KREŠŤANSKEJ HUDBE

Spevom sa už od nepamäti liečil smútok, či dodával pocit slobody v tých najzložitejších situáciách. Jedným z najznámejších a najpôsobilivejších príkladov sú černošské spirituály, ktoré vznikli počas amerického otroctva, a ktoré im pomáhali prekonať najhoršie.

Černošské spirituály vznikali počas obdobia otroctva v Amerike. Sú to svojím charakterom ľudové náboženské piesne, ktoré sa šírili a zachovali ústnym podaním.

„Černošské piesne sú hlavne duchovnou skúsenosťou pravdy o černošskom živote. Skúsenosť je duchovná, pretože ľudia stretávajú prítomnosť Božieho Ducha vo svojom strede, chvála je pravdivá, pretože prítomnosť Ducha overuje pravosť skúsenosti slobody človeka, a to vystrojením odvahou a silou niesť svedectvo v ich súčasnej existencii, že čo poznajú, príde v Božej eschatologickej budúcnosti.“

Tento citát odráža presne to, čo černosi pri svojich bohoslužbách zažívajú, ako celé dianie vnímajú. Sú spoločenstvom, ktoré žije, akoby koniec dní bol na dosah ruky. Tak, ako prvotná cirkev žila v očakávaní kozmického návratu Krista na túto zem, tak černosi očakávajú, že ich Kristus navštívi vždy, keď sa zhromaždia. Robí to skrze Ducha Svätého, ktorého chápu ako oslobodzujúcu moc. Každý človek sa v jeho prítomnosti stane „niekým“, osobnosťou s novou identitou, ktorá vie, kam ide a hovorí s istotou, že pozná pravdu.

Oslobodenie sa na bohoslužbe stáva reálnou skúsenosťou, preto sedieť len tak potichu je pre nich veľmi ťažké. „Ak ničím neprispeješ, určite nechceš ani nič prijať.“ - tvrdia účastníci. Preto sa môže stať, že počas bohoslužby niekto prežíva Boží dotyk a začne spievať.

Táto chvála je veľmi spontánna a je jednou z možných odpovedí na prítomnosť Ducha. Černosi veria, že Jeho pôsobenie

určitá atmosféra, v ktorej účastníci zažívajú prítomnosť Boha. Podľa nich nie je možné, aby existovala cirkev bez dobrého spevu, lebo ten vraj môže „vyplniť vákuum, ktoré zostáva po úbohej kázni... Dobré kázanie nie je nič iné, ako pieseň.“

V spirituáloch býva najčastejšou témou sloboda. Opierajú sa o biblické starozmluvné postavy, ku ktorým sa Boh priznal a pomohol im v ich konkrétnej situácii. Černošských otrokov vozili otrokári z Afriky do Južnej Ameriky od sedemnásteho do začiatku devätnásteho storočia a predávali ich ako „zvláštny druh exotického tovaru“. V tejto beznádejnej situácii boli povzbudením ich viery v Boha starozákonné príbehy, ako vyslobodenie Izraela z egyptského otroctva, či záchrana Noacha od potopy, Daniela z jamy s levmi, boli zotročeným černochoch veľmi blízke. Videli v nich obraz svojho vlastného utrpenia a zdroj nádeje Božej pomoci aj v tej najťažšej situácii.

Napriek tomu, že na tomto svete nemali žiadne vyhliadky na lepšiu budúcnosť, držala ich pri živote viera v eschatologické stretnutie so svojím Bohom, kedy budú konečne skutočne slobodní. Toto vedomie im dodávalo silu a radosť aj v bezvýhodnej situácii otroctva a nezriedkavého odlúčenia od vlastnej rodiny, partnera a detí.

...nabudúce niečo o hudbe v misii sveta

Dana Sirkovská

wé-wéé-wééé

Minirubrika o zaujímavých a užitočných www-strankach. Môžeš sem prispieť aj vlastnými odporúčaniami, ktoré čakáme na adrese

effatha@umc.sk !

Dnes odporúčame: Hľadáte nové nápady pre detské bohoslužby či kluby a viete po nemecky?

www.kigo-tipps.de

Neobyčajne rozsiahla ponuka tejto stránky vám pomôže dobrú zvesť o Ježišovi sprostredkovať tými najrozmanitejšími spôsobmi!

Všetko je zadarmo!

filip

Kto si chráni ústa a jazyk, zachráni si život pred súženiami.

Pr 21,23

ÚSTA JAZYK SLOVO

Hospodin nám stvoril ústa
Máme najprv rozmýšľať, čo povieme až potom hovoriť.

Toto slovo od Hospodina nás má chrániť pred tým, aby sme povedali niečo nesprávne, čo by nás potom mrzelo, narobilo neplechu alebo niekoho zranilo. Aby sme sa nemuseli potom trápiť a sužovať.

Pán Ježiš je stále s tebou. Nech robíš a hovoríš čokoľvek. On sľúbil, že ťa neopustí, nech sa stane čokoľvek.

Nakresli do obláčikov či sa Ježiš usmieva, alebo je smutný.

Ako sa tvári Ježiš, keď hovoríš nesprávne slová?

Ako sa tvári Ježiš, keď hovoríš správne slová?

PROSÍM NEZABUDNI:

Ježiš je stále s tebou, len niekedy je smutný. Mrzí Ho, keď hovoríš neuvážené slová. Správne slová Mu spôsobujú radosť a úsmev na tvári.

Keď je Ježiš veselý, dáva nám to silu. Lebo radosť Pánova je našou silou.

Tak si chráň ústa aj jazyk a Ježiš Kristus, ktorý je stále s tebou, nech ti v tom pomáha.

OZNAMY

European Methodist Youth Council (EMYC) Porto 2006

V dňoch 27. septembra až 3. októbra som sa zúčastnil zasadnutia Európskeho metodistického mládežníckeho snemu (ďalej len angl. skratka EMYC) v portugalskom meste Porto.

Deň pred začiatkom sme sa ako zástupcovia z našej Centrálnej konferencie (v strednej a južnej Európe) zišli na úvodnom stretnutí, kde sme sa zdieľali o práci s mladými a s deťmi. Bilancovali sme tohoročné medzinárodné stretnutie mládeže na Poušti (viď článok v septembrovom Ohnisku). Programovou náplňou EMYC-u boli ranné a večerné modlitby a biblické štúdium, prednášky, práca v komisiách, ďalších pracovných skupinách a na pondelňajšom celodennom plenárnom zasadnutí.

Okrem toho domáci cirkevný zbor, a zvlášť mládež na čele s biskupom, sa vynikajúco starali nielen o pokrm pre naše telo, ale aj o nasýtenie našej duše. Sobotňajší večerný program bol v Centre hudby a zábavy v Porte, čo je dôležitá inštitúcia v meste podobná nášmu novootvorenému Slovenskému národnému divadlu v Bratislave. Okrem kapely mládeže z metodistického zboru (Trevó Alegre) pod vedením biskupa Sifreda Texeiru, na tomto večeri hrala aj študentská kapela z miestnej univerzity. V nedeľu večer hrala skupina baptistickej mládeže na zvonkohru. Tieto hudobné koncerty boli samy o sebe dosť silným kultúrnym zážitkom.

Celé toto zasadnutie EMYC-u bola pre mňa dobrá skúsenosť a som za to vďačný Bohu. Mal som možnosť poznať mladých ľudí z metodistických cirkví takmer z celého kontinentu, zaujímavú mentalitu a kultúru domácich v Porte aj nové idey, ako posunúť prácu s mladou generáciou u nás dopredu.

Viac informácií na www.emyc.net.

(red.krátené)
Milan Lorinc

LTD na východe

Trojdnňová misia na východe Slovenska sa uskutočnila 15.-17. septembra 2006.

Luboš Tagaj, Pavle Kocov a misionár Mark Bruner spolu s hudobnou skupinou LTD zvestovali Božie slovo v Smolníku, Mníšku nad Hnilcom a Gerlachove. Touto akciou sme chceli podporiť prácu manželov Lorincových, ktorí v Mníšku bývajú a v týchto obciach pracujú.

mibel

viac fotiek na www.umc.sk

Na Ohnisko prispeli:

Mančíková Jana, BA-mesto
Procházková Miroslava, BB
Procházková Lenka, BA-mesto
Ollerová Margita, Sklené
Benáková Jolana, Sereď
Belková Milena, Sereď
Tagajová Elena, Sereď
sestra Katarína, Trnava
Spolu

3 645,30

Zbor Bratislava-mesto

1 098,50

Spolu:

4 743,80

Doteraz sme od darcov obdržali 17 482,80 SK, ale náklady na výrobu a distribúciu Ohniska sú vyššie. Ďakujeme všetkým darcom, ktorí dosiaľ podporili naše spoločné Ohnisko.

Ohnisko
Evanjelická cirkev metodistická

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne jedenásťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 12,- Sk + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu Unibanky:
2127726/1200
VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou..Ďakujeme.

Redakčná rada:
šéfredaktor:
redaktori:

Milena BELKOVÁ
Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Filip VESELÝ
Marta ZÁLESKÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ

design: